

Arrest

nr. 87 211 van 10 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 september 2011 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 september 2011 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13^{quater}) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 september 2011 tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat Sylvie MICHOLT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 6 augustus 2010 diende verzoeker een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische instanties.

Op 11 maart 2011 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

(hierna verkort de Raad) die bij arrest nr. 64 549 van 8 juli 2011 het beroep van verzoeker verwierp en hem eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus weigerde.

Op 29 augustus 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten-asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 6 september 2011 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

Op 19 september 2011 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater) en de beslissing tot afgifte van het bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde (formulier A).

Dit zijn de bestreden beslissingen, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006:

Overwegende dat de persoon die verklaart te heten Z. M. M.

geboren te K. op (in (...))1976

en van nationaliteit te zijn : Afghanistan

die een asielaanvraag heeft ingediend op 06.09.2011

Overwegende dat betrokkene op 06.08.2010 voor het eerst een asielaanvraag indiende in België; hem echter op 11.03.2011 zowel de vluchtelingenstatus, als het statuut van subsidiaire bescherming geweigerd werd vanwege het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS); betrokkene op 12.04.2011 schorsend beroep aantekende tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RVV), waar op 17.07.2011 de beslissing van het CGVS bevestigd werd; betrokkene op 06.09.2011 een tweede asielaanvraag indiende, waarbij hij verklaart niet naar zijn land van herkomst te zijn teruggekeerd; betrokkene hierbij een brief van zijn tante uit Canada naar voren brengt, waarbij zij stelt dat haar man vermoord werd en zij door het UNHCR erkend werd; betrokkene daarnaast ook een brief, gericht aan het politiecommissariaat 8 van Kabul, naar voren brengt, waarin de wijkvertegenwoordiger en de politie de moord op zijn oom bevestigen; hierbij dient opgemerkt te worden dat deze brieven een gesolliciteerd karakter hebben; betrokkene vervolgens ook een dreigbrief van de taliban naar voren brengt; hieromtrent dient opgemerkt te worden dat deze brief dateert van 17.10.2010 en betrokkene niet kan aantonen dat hij deze brief niet gedurende zijn vorige asielprocedure had kunnen aanbrengen; de vluchtmotieven van betrokkene bovendien reeds gedurende zijn vorige asielaanvraag beoordeeld werden; er daarbij door de Belgische asielinstanties geen geloof kon gehecht worden aan het asielrelaas van betrokkene; noch de huidige verklaringen van betrokkene, noch het voorleggen van voornoemde documenten deze appreciatie kunnen wijzigen; betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag bijgevolg geen nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin hij ze had kunnen aanbrengen dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemde het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

en

“Met toepassing van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wet van 15 juli 1996, moet

Z. M. M.

geboren te K., op (in (...))1976

van nationaliteit Afghanistan,

het grondgebied van België verlaten, evenals het grondgebied van de volgende Staten :

Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland, Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta .

REDEN(EN) VAN DE BESLISSING 2

• artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van in de artikel 2 van de Vreemdelingenwet bedoelde binnenkomstdocumenten.

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwegen, Zweden, Zwitserland Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Polen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden

1) Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden :

1) Geen documenten

Gezien betrokkene niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde de procedure tot identificatie te kunnen starten.”

2. Over de ontvankelijkheid

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet kunnen de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118*) blijkt dat voor de interpretatie van het begrip ‘belang’ kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT en G. DEBERSAQUES, Raad van State. *Ontvankelijkheid, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198-413*). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoeker gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat hij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoeker bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Ambtshalve wordt de exceptie van gebrek aan belang opgeworpen, nu uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 9 december 2011 gerepatrieerd werd. Het “verslag vertrek” vermeldt: “*geslaagd: Betrokkene is onder escorte vertrokken.*”

Gevraagd naar het actueel belang stelt de advocaat van verzoeker ter terechtzitting dat het vereiste belang ten aanzien van het bevel om het grondgebied te verlaten nog steeds aanwezig is, in die zin dat wanneer hij ooit beslist naar België terug te komen, hij anders geconfronteerd wordt met een bevel om het grondgebied te verlaten waartegen geen beroep meer kan worden ingediend. De verwerende partij werpt aangaande het belang inzake het bevel op dat ingevolge de repatriëring het bevel werd uitgevoerd en aldus uit het rechtsverkeer is verdwenen.

De Raad stelt vast dat verzoeker door de repatriëring inderdaad geen belang meer heeft bij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten nu dit bevel door de tenuitvoerlegging ervan uit het rechtsverkeer is verdwenen. Voorts dient vastgesteld te worden dat verzoeker ter zitting geen elementen bijbrengt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat, en in welke mate, verzoeker nog belang zou kunnen hebben bij de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring van de beslissing houdende weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Het beroep tot nietigverklaring dient derhalve te worden verworpen bij gebrek aan het rechtens vereiste actueel belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend en twaalf door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

J. CAMU